

nopløselige Uretfærdigheder og Ubilligheder af Enkelte mod Alle og Alle mod Enkelte;

- 2) fordi Forslaget har bibeholdt Tolden paa en stor Mængde Smaaartikler, der, uden at give nogen Indtægt af Betydning, i væsentlig Grad bidrage til at gjøre det hele Toldsystem indviklet og kostbart for Staten, byrdefuldt for Omsetningen;
- 3) fordi Forslaget har bibeholdt Tolden paa Varer, hvor den nødvendigvis maa virke skadelig paa al produktiv Virksomhed i Landet, t. Ex. Tolden paa Kul, Tømmer og Jern.

Vi skulle her ikke indlade os paa at stille bestemte Forslag til Gjennemførelse af Frihandelsens Grundsetninger. Saavel Grosserer-Societetets Komite som vor Forening have ved Behandlingen af Toldloven af 4de Juli 1863 indgivet detaillerede Forslag til en Toldtarif, og i alt Væsentligt kunne vi endnu slutte os til disse Forslag; thi de hvile paa det Princip, som vi anse for det eneste rette, at ophæve selve Ulligheden for derved ogsaa at kunne ophæve Beskyttelsen mod Ulligheden og at begrænse Tolden til de enkelte Varer, der ifølge deres Natur egne sig til Toldbeskatning. Man vil derved, hvad ikke alene Theorien, men, overalt hvor denne er gennemført, ogsaa Erfaringen slaaende har godtgjort, bevirke, at Statens Indtægter af Tolden forøges, at dens Udgifter ved Opbevarelsen formindskes, og at Agerbrug, Industri, Handel og Skibsfart tage et kraftigt Opsving.

Vi tillade os at henlede den høie Rigsdags Opmærksomhed paa disse Forslag og anmode den om at tage dem under fornøjet Overveielse.

Til Slutning troe vi endnu at burde udtale den Overbevisning, at Danmarks Rigsdag, der altid har staaet paa Frihedens og Fremfridtets Side, der ikke repræsenterer enkelte Personer eller Klasser, men hele Folket, vil være fuldkommen kompetent til at behandle og afgjøre en Sag som den foreliggende, og at den navnlig bedre end nogen Kommission, sammensat af Mænd, hvis private Interesser ere knyttede til Afgjørelse i en bestemt Retning, vil være istand til at træffe det Rette, det for hele Folket Gavnligste.

Kjøbenhavn, den 15. Januar 1872.

D. B. Adler, Grosserer. C. Christensen, Skræbdermester. L. B. Grøn, Grosserer.
 A. Hage, Godseier. D. Halberstadt, Grosserer. Alfred Hansen, Grosserer.
 Edw. Thune, Grosserer.

10. Adresse til Rigsdagen fra Foreningen af 1862 til den indenlandske Industris Fremme.

Undertegnede Forening tillader sig herved at henvende sig til den høie Rigsdag i et for Haandværksdriften og den industrielle Virksomhed og derigjennem for Arbejderbefolkningen i Almindelighed særdeles vigtigt Anliggende.

Da den gjældende Toldlov af 4de Juli 1863 i det nævnte Aar var til Behandling i det daværende Rigsraad, indgik undertegnede Forening til Rigsraadet med en Adresse, hvori der blev stillet den ærbødige og indtrængende Bøn til Rigsraadet, at det vilde bidrage sin Del til:

„at Toldtarifen affattes i Overensstemmelse med det Grundprincip, som er gaaet igjennem vor Toldlovgivning siden Forordningen af 1797, og

at, som en Følge deraf, den i den gjældende Tarif indeholdte Beskyttelsestold ikke fjernes paa anden Maade end gradvis og delvis, i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, man har brugt i andre Lande, der, ligesom vort, arbeide sig frem ad Veien til Frihandel.“

Denne Adresse var fremkaldt dels ved det Forslag til en saakaldt Frihandelstarif, som i det forudgaaende Aar var indgivet til Rigsraadet fra Grosserer Societetets Komite, — en Tarif